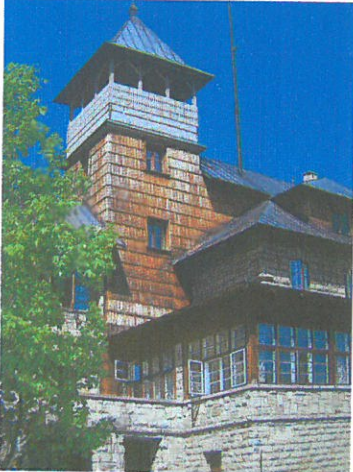
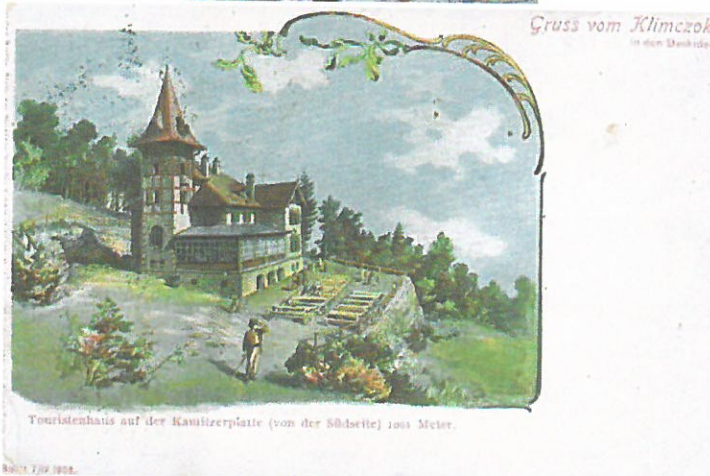

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

119/54

1. OBIEKT Schronisko PTTK na Szyndzielni			5. MIEJSCOWOŚĆ Bystra
2. OBECNA FUNKCJA schronisko turystyczne	3. MATERIAŁ kamienne	4. DATOWANIE 1896-97r.	6. GMINA Wilkowice
21. FOTOGRAFIA			7. POWIAT bielski
			8. WOJEWÓDZTWO śląskie
			9. KOD POCZTOWY 43-360
			10. ADRES
			11. LOKALIZACJA na szczycie góry Szyndzielnia, 1028m npm
			12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości
			13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI
			14. WŁASNOŚĆ organizacje społeczne
			15. RODZAJ UŻYTKOWANIA rekreacja i turystyka
			16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków
			Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego Obiekt zgłoszony do ochrony w projekcie zmiany planu
			Inne
			18. RODZAJE ZAGROŻEŃ brak zagrożeń
17. STAN ZACHOWANIA bardzo dobry	19. WPISUJĄCY DANE BM Godek	20. DATA WYKONANIA EWIDENCJI 2010-05-29	

22. UWAGI

Schronisko PTTK na Szyndzielni (niem. Kamitzerplatte) (1001 m n.p.m.) – pierwsze murowane schronisko w Beskidzie Śląskim, oddane do użytku w 1897 roku[1]. Na początku posiadało 7 pokoi noclegowych z 40 miejscami oraz rozbudowane zaplecze gastronomiczne. Stałymi mieszkańcami był gospodarz oraz restaurator.

•□

Decyzję o budowie schroniska na Szyndzielni podjęła bielska sekcja niemieckiego Towarzystwa Beskidzkiego (Sektion Bielitz-Biala des Beskidenvereins) po pożarze schroniska "Klementynówka" nieopodal Klimczoka. Budowę rozpoczęto w 1896 roku, a zakończono w lipcu 1897 roku. Zbudowane przez firmę bielskiego architekta Karola Korna. Schronisko poświęcono 17, a uroczyste otwarto i oddano do użytku 18 lipca 1897 roku. W 1907 roku, z okazji dziesięciolecia schroniska, jego dzierżawca - Weinhold, wybudował, pełniący rolę dodatkowego schronu, drewniany szwajcarski domek. Zainstalowano także sygnaturkę na dachu domku, która dźwiękiem wskazywała turystom drogę w czasie trudnych warunków atmosferycznych. Ostatnim niemieckim gospodarzem był Eugen Kutschera, został wcielony do armii niemieckiej. Później schroniskiem zarządzała jego żona - Karolina. W roku 1940 Beskidenverein otrzymało na własność parcele, na której stał budynek.

Po zakończeniu II wojny światowej schronisko przekazano oddziałowi Bielsko-Biała PTT. Po remontach i naprawach w czerwcu 1945 roku schronisko ponownie oddano do użytku. W latach 1954-1957 przeprowadzono rozbudowę wg projektu architekt A. Różyskiej. Dobudowano od południowo-wschodniej strony nowe skrzydło gastronomiczno-gospodarcze i przebudowano wieżę.

8 października 1985 roku około godziny 8 rano w schronisku wybuchł pożar - zapaliła się część krytego gontem dachu, w rejonie wieży. Straż pożarna walczyła z ogniem blisko 3 godziny. Całkowicie spłonął dach wieży, a także część dachu budynku głównego.

Schronisko murowano-drewniane, zbudowane na wzór schronisk alpejskich z charakterystyczną wieżyczką. Stoi na terenie lasów komunalnych miasta Bielska-Białej. Posiada 56 miejsc noclegowych w pokojach 2, 3, 4, 6, 8 i 10-osobowych na łóżkach piętrowych. Stała dyżurka GOPR

Obok schroniska znajduje się alpinarium, założone w 1906 r. przez bielskiego muzealnika i przyrodnika Edwarda Schnacka.

Na odwrocie fot. archiwalna z 1907r.